

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 25/09/2023

*****

PHÁP SU' TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ VỀ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ

(BÀI MƯỜI LĂM)

Hòa Thượng nói: **“Nhà Phật nói đến “tu quán”, nghĩa là chúng ta tu sửa tư tưởng, quan niệm sai lầm của mình. Đây chính là chúng ta chân thật tu hành. Chúng ta tham cứu giáo lý, tham thiền, niệm Phật đều là tu quán. Tám vạn bốn ngàn pháp môn, vô lượng pháp môn của nhà Phật đều là phương pháp giúp chúng ta tu sửa tư tưởng, quan niệm của mình”**. “Quán” là chúng ta quán chiếu hành vi, việc làm, tư tưởng của chính mình. Chúng ta quán chiếu cách thấy, cách nghĩ, cách làm của chúng ta đã thay đổi hay chưa? Hằng ngày, chúng ta đã tu sửa tư tưởng, quan niệm của mình hay chúng ta vẫn chấp chặt theo cách thấy, cách biết, cách làm của chúng ta? Chúng ta tu hành nhiều năm mà chúng ta không thể thay đổi thì chúng ta chưa thật sự tu hành.

Nhiều người tu hành, niệm Phật nhiều năm nhưng họ vẫn phiền não, khổ đau nên họ nghi ngờ pháp tu, nghi ngờ giáo huấn của Phật Bồ Tát. Chúng ta phiền não, khổ đau là do chính chúng ta! Hằng ngày, chúng ta sợ được, sợ mất, chúng ta không dám hy sinh phụng hiến thì chúng ta sẽ vẫn phiền não, khổ đau. Hòa Thượng nói: **“Khi hơi ấm còn trong tay, linh hồn còn ở trong thân tứ đại thì chúng ta hãy mau mau làm việc tốt!”**. Nhiều người trẻ chỉ thích ngồi an hưởng, chúng ta hy sinh phụng hiến, tận lực cống hiến cho xã hội, cộng đồng thì khi chúng ta già, cộng đồng sẽ vì chúng ta lo nghĩ, đây là lẽ đương nhiên. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tra trong Đại Tạng Kinh, Thích Ca Mâu Ni Phật có ngày nào nghỉ hè không?”**. Thích Ca Mâu Ni Phật suốt 49 năm tận tâm, tận lực vì chúng sanh nói pháp. Người hiện đại thể lực suy yếu, tín tâm không mạnh mẽ, họ không có tâm nguyện phục vụ chúng sanh nên họ trở thành những con người yếu hèn. Chúng ta còn trẻ, chúng ta không mang sức trẻ tận lực vì cộng đồng, xã hội thì chúng ta về già chúng ta sẽ không có phước tuổi già. Chúng ta không làm vì chúng ta lo cho tuổi già của mình nhưng chúng ta tận lực vì cộng đồng thì chúng ta sẽ có phước, đây là lẽ đương nhiên!

Ngày trước, tôi tận tâm tận lực làm các bài giảng dạy chữ Hán đưa lên trên mạng nên ngày nay, rất nhiều học trò tìm đến tri ân tôi. Hôm trước, một bác đã bảy mươi tuổi ở Hưng Yên tìm đến thăm tôi, mỗi tuần bác chỉ học một bài, bác nguyện khi nào học đủ 100 bài thì bác sẽ tìm đến nơi tôi đang ở. Khi gặp tôi, bác mừng giống như

một đứa trẻ gặp được Thầy. Bác mang theo rất nhiều quà quê như nhãn lồng sậy, sâm Hàn Quốc, một phong bì đựng những đồng tiền rất cũ, tôi biết số tiền này bác đã dành dụm từ rất lâu nên tôi chuyển ra miền Bắc để làm quà tặng mọi người. Chúng ta không vì người hy sinh phụng hiến thì người khác sẽ không vì chúng ta.

Hiện tại, chúng ta có rất nhiều việc để cùng học, cùng làm lợi ích cho chúng sanh. Chủ nhật, ở các nơi đều có các lớp học trải nghiệm sống cho các con, các lớp học này đang cần những người phát tâm gánh vác. Ngày chủ nhật, chúng ta dạy các con thì các Cha Mẹ ở nhà yên tâm, chúng ta cũng được học tập, đây là chúng ta đang tạo phước lành. Chúng ta bàng quan với mọi người thì tương lai mọi người cũng sẽ bàng quan với chúng ta. Nếu chúng ta không quan tâm đến mọi người thì khi chúng ta bị bệnh khổ, chúng ta kêu trời thì trời cũng không thấu! Sự tự tư, ích kỷ sẽ hại chết chúng ta! Chúng ta luôn ở trạng thái lười biếng, chệnh mảng, nhếch nhác, buổi sáng chúng ta thường rất khó dậy sớm học bài. Đã hơn 10 năm nay, tôi luôn dạy trước 4 giờ, nhưng sáng nay tôi vẫn khởi lên ý niệm là tôi nên nằm thêm một chút vì bây giờ vẫn sớm. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải dũng mãnh, tinh tấn một cách đặc biệt!”**. Chúng ta dũng mãnh, tinh tấn một cách đặc biệt thì chúng ta sẽ vượt qua được tập khí, phiền não. Chúng ta không vượt qua tập khí, phiền não thì chúng ta sẽ bị chúng sai sử, chúng ta sẽ giống như con gấu bông bị đứa trẻ buộc dây vào cổ để kéo đi.

Chúng ta đều muốn thay đổi vận mạng thì chúng ta phải thay đổi tư tưởng, quan niệm của mình vì tư tưởng, quan niệm sẽ dẫn đạo hành vi. Hòa Thượng nói: **“Vô lượng pháp môn cũng chỉ là phương pháp để tu sửa tư tưởng, quan niệm của chúng ta mà thôi!”**. Chúng ta tu học nhưng tâm ý của chúng ta qua loa thì chúng ta không thể thay đổi tư tưởng, quan niệm mà chúng ta đang lãng phí thời gian quý báu của sinh mạng. Nhà Phật luôn nhắc chúng ta: **“Vô thường tận tốc”**.

Hôm qua, tôi nhìn thấy trên báo đăng tấm hình của hai vợ chồng, một tấm là hình ảnh của họ khi họ còn trẻ và một tấm là khi họ hơn 90 tuổi, hai ông bà rất đẹp, cuộc sống của ông bà rất giản dị nhưng đến hiện tại, ông bà đã đóng góp cho nền giáo dục của tỉnh nhà khoảng 34 tỷ. Tuổi thanh xuân của chúng ta sẽ trôi qua rất nhanh, chúng ta thay đổi tư tưởng, quan niệm, buông bỏ **“tự tư tự lợi”** thì chúng ta sẽ trở thành con người hoàn toàn khác, chúng ta sẽ làm được rất nhiều việc lợi ích chúng sanh. Hòa Thượng đã dành hơn 70 năm cuộc đời tận tâm tận lực, hy sinh phụng hiến vì chúng sanh. Bà Hứa Triết cả đời tận lực vì người hy sinh phụng hiến, bà chưa từng nghĩ đến việc mua nhà cửa, quần áo, thức ăn nhưng cuộc sống của bà không thiếu thứ gì. Bà nói: **“Tôi dành thời gian lo cho người khác, ông Trời sẽ lo cho tôi!”**. Người xưa đã nói: **“Nhất ẩm, nhất trác mạc phi tiền định”**. **“Tiền định”** là do phước báu trong vận mạng chúng ta định. Chúng ta còn trẻ, chúng ta không tận dụng sức trẻ thì khi chúng ta già chúng ta muốn làm cũng không thể. Chúng ta phải học tập, tham thấu giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền để chúng ta loại bỏ tư tưởng, ý niệm sai lầm.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chọn pháp môn Tịnh Độ, pháp môn này bao gồm cả niệm Phật và nghiên giáo. Niệm Phật là tu, nghiên giáo là học, là ứng dụng Phật pháp. Đây chính là như nhà Phật nói: “Giải hành phải tương ưng”. Một số phần tử tri thức thường nghiêng nặng về nghiên giáo, nghiên cứu mà không hành. Nếu chúng ta nghiêng về giáo lý mà bỏ đi sự tu hành thì chúng ta không thể có thành tựu. Chúng ta nghiêng về tu hành mà chúng ta không học giáo lý thì chúng ta tu hành sẽ gặp nhiều khó khăn!”**. “Nghiên giáo” là tham giáo, hiểu sâu nghĩa của Kinh Phật, ứng dụng Phật pháp trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật. Thích Ca Mâu Ni Phật 49 năm giảng Kinh nói pháp để chúng sanh thông hiểu đạ lý, khi chúng sanh thông hiểu thì họ sẽ biết cách làm. Nhà Phật nói: **“Tu dễ biết khó”**. Chúng ta biết rõ thì chúng ta sẽ tu đúng, chúng ta sẽ có thành tựu. Học và tu phải tương ưng. Nhà Phật nói: **“Tu mà không học thì tu mù luyện quáng. Học mà không tu thì giống như cái tú đưng sách”**.

Hòa Thượng nói: **“Một số người có thể không cần giải nhưng vẫn tu hành có thành tựu, hạng người này là những người lão thật. Người chân thật, chân thật chỉ có hai hạng một là người thượng căn lợi chí, một là người hạ ngu”**. Người hạ ngu không biết thứ gì chỉ một câu **“A Di Đà Phật”** niệm đến cùng. Ngày trước, Lão Hòa Thượng Đệ Nhàn dạy trò của Ngài là ông thợ vá nôi: **“Ông niệm Phật mệt thì đi nghỉ, đói thì đi ăn, hết mệt thì mau mau niệm Phật!”**. Ông thợ vá nôi nghe theo lời dạy của Hòa Thượng Đệ Nhàn, ông lão thật niệm Phật ba năm sau thì có thể tự tại đứng vắng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta niệm câu “A Di Đà Phật” nhưng chúng ta nghĩ tưởng xăng bận, chìm đắm trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước vậy thì làm sao chúng ta sánh được với người hạ ngu. Cổ Thánh Tiên Hiền đều rất tán thán bậc hạ ngu, những người hạ ngu khi họ được thiện tri thức dạy bảo thì họ sẽ lão thật niệm một câu “A Di Đà Phật” đến cùng. Lão Cư sĩ Lý Bình Nam từng nói: “Tôi rất muốn học ngu nhưng học cả đời vẫn không giống!” Người xưa thường nói: “Ngu bất khả cập”. Ngu không thể giống được. Chúng ta không thể ngu giống cái ngu của người lão thật, thành thật”**. “Học ngu” là chúng ta học không khởi phân biệt, chấp trước đối với giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền, chúng ta “y giáo phụng hành” theo lời dạy của các Ngài. Có người hỏi tôi, trước đây họ thờ Quan Âm Bồ Tát bây giờ họ chuyển sang thờ Phật A Di Đà thì họ có làm Quan Âm Bồ Tát buồn không. Chúng ta tự cho rằng Phật Bồ Tát cũng vọng tưởng, phân biệt, chấp trước giống như chúng ta!

Lão Cư sĩ Lý Bình Nam từng nói: **“Xưa nay, Tổ Sư Đại Đức chuyên tu, chuyên hoằng Tịnh Độ, ngày nay ta đi theo có vào Địa ngục cũng xin tình nguyện”**. Lão Cư sĩ Lý Bình Nam là học trò của Tổ Sư Ấn Quang, vị Tổ thứ 13 của pháp môn Tịnh Độ. Chúng ta sống trong **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”** thì chúng ta sẽ đi vào Địa ngục. Nếu chúng ta làm theo lời Tổ Sư Đại Đức thì không thể

có việc chúng ta đi vào Địa ngục! Chúng ta vẫn muốn là người khôn, chúng ta khởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước chính là chúng ta muốn làm người “khôn”.

Một lần, khi tôi giảng bài ở một ngôi chùa, tôi nhiều lần nhắc câu nói của Hòa Thượng: “**Chúng ta có đủ can đảm niệm một câu “A Di Đà Phật” đến cùng không!**”. Sau khi tôi giảng bài trong gần hai tiếng, vẫn có một người lên hỏi tôi, họ niệm Phật và đồng thời trì chú vãng sanh có được không. Đây là họ không muốn học ngu! Họ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nên họ cho rằng chỉ niệm một câu “**A Di Đà Phật**” là chưa đủ!

Tổ Sư Đại Đức Tịnh Độ dạy chúng ta: “**Không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn**”. Chúng ta rời câu “**A Di Đà Phật**” là chúng ta đã xen tạp. Chúng ta không tin câu “**A Di Đà Phật**” có đầy đủ năng lực tiêu tội, sanh phước. Trên “**Kinh Đại Tập**” nói: “**Một câu “A Di Đà Phật” là đại thần chú, đại minh chú, vô thượng chú, đấng đấng chú, tổng trì của tất cả thần chú, là vô thượng thâm diệu thiên**”. Một câu “**A Di Đà Phật**” là thiên định bậc cao. Pháp sư Cụ Hành là học trò của Ngài Hư Vân, pháp sư Cụ Hành tu hành pháp môn niệm Phật, khi Ngài vãng sanh, Ngài dùng lửa tam muội có được từ sức định của tự tánh siêu đốt thân thành tro. Chúng ta “**học ngu**” không phải là chúng ta học làm kẻ ngu ngốc, học làm những việc sai trái, chúng ta “**học ngu**” để chúng ta không khởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, lỗi thật niệm Phật.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc, tu hành là chúng ta ngày ngày quán sát để chúng ta thay đổi tư tưởng, quan niệm sai lầm của mình. Khi chúng ta tổ chức các sự kiện ở các vùng khác nhau, mỗi vùng miền có cách làm khác nhau là do chúng ta làm theo vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của mình. Điều này giống như người thế gian thường nói: “**Đặc thù của mỗi vùng miền**”. Chúng ta xa lìa vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì cách làm của chúng ta sẽ gần như không có sự khác biệt. Hòa Thượng nhắc chúng ta: “**Vô lượng pháp môn cũng chỉ là phương tiện để chúng ta thay đổi tư tưởng, quan niệm sai lầm của chính mình!**”.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!